

globale samarbejde, når det drejer sig om både energi- og miljøpolitikken, og at vi har været et af de medlemslande, der har presset hårdest på alle spørgsmål for at finde en europæisk løsning, og det arbejde vil vi fortsætte med.

Vores erfaring fra det arbejde er imidlertid, at det indimellem hjælper ganske betydeligt på gennemslagskraften, at man beviser, at nogle ting godt kan lade sig gøre i de enkelte lande. Det er jo sådan med det europæiske, som det er med anden menneskelig aktivitet, at det spiller en rolle, at noget ikke bare er teori, men også er gennemført i praksis.

Men det bedste for samarbejdet er naturligvis, at det er så bredt funderet som overhovedet muligt, og Det Europæiske Energicharter er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af alternativer til sydløsningen i Skjern Å-projektet.

Af Hanne Severinsen (V) og Niels J. Langkilde (KF) m.fl.

(Fremsat 15/12 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Hovedindholdet i beslutningsforslaget er, at det rådgivende udvalg nu skal undersøge andre løsningsforslag end sydløsningen. Lad mig sige med det samme, at det forslag er regeringen ikke enig i. Bliver det forslag vedtaget, er det efter min opfattelse ensbetydende med, at Skjern Å-projektet bliver bragt i dødelig fare, for så er der risiko for, at hele projektet ikke bliver til noget, og at fire regeringers intense arbejde og 50 mio. kr. i statslige investeringer er spildt.

Derfor kommer det ikke bag på mig, at der ikke af de to partier er indsat ordførere, der har siddet i de regeringer, som under statsminister Poul Schlüter i en årrække har arbejdet på gennemførelsen af projektet.

Skjern Å-naturprojektet er iværksat på baggrund af Folketingets beslutning fra 1987 om genskabelse af Skjern Å-systemets selvrensende effekt, og alle partier i Folketinget undtagen Fremskridtspartiet stemte for det.

På baggrund af folketingsbeslutningen nedsatte den daværende miljøminister, Christian Christensen, i 1987 en arbejdsgruppe, og arbejdsgruppen indkaldte forslag fra offentligheden til, hvordan opgaven kunne løses. Ud fra de mest interessante forslag blev der herefter udarbejdet skitseprojekter. Skitseprojekteringen blev fulgt af en offentlighedsfase med møder og seminarer. Som følge af denne høringsfase indkom der nye forslag, og man udarbejdede yderligere skitseforslag.

Efter denne grundige og meget åbne proces indstillede et flertal i arbejdsgruppen i 1988 til ministeren at gennemføre den såkaldte sydløsning. Ved indstillingen lagde man vægt på, at det netop var denne løsning, der bedst tilgodeså de oprindelige intentioner i Folketingets beslutning om iværksættelse af projektet, nemlig at snoningerne skulle genskabes og at der skulle være mulighed for naturlige vandstandsvariationer, således at åens selvrensende evne ville blive forøget, at der skulle gennemføres en naturgenopretning, og at mulighederne for friluftslivet skulle forbedres.

Efter dette forarbejde, hvor en række mulige løsninger altså blev undersøgt, besluttede den daværende borgerlige regering med den daværende miljøminister, fru Lone Dybkjær, i 1989 at iværksætte projektet med udgangspunkt i arbejdsgruppens indstilling, svarende til sydløsningen.